

bort fra dem. Det er mig aldeles velbekendt, hvad der ogsaa blev fremdraget af et æret Medlem, der nylig havde Ordet (N. Andersen [Odense Amts 2den Valgkreds]), at for mange Præster er det et stort Tab at skulle overlade Jorden. Det forekommer mig, at vil man nu til at tage en stor Del af Jorden bort og kun lade Præsterne beholde 2 Td. Hartkorn tilbage, vil det maatte være lige saa fornuftigt at tage det hele bort. Betragter man det Mellemstandpunkt, man her har valgt, ved jeg egentlig ikke, om det tilfredsstiller nogen. Men der er et andet Spørgsmaal i denne Sag, der forekommer mig vigtigere, og det er det Spørgsmaal: Er der overhovedet Trang til Lodder af den Størrelse, som her foreslaaet af de ærede Medlemmer? Jeg vil ikke give mig ud for at være noget særlig kyndigt Medlem paa dette Omraade, men jeg har efter Evne søgt at skaffe mig Oplysninger ved at forhøre mig rundt omkring i Landet, og jeg kan ikke nægte, at jeg har faaet et Indtryk af, at der er meget lidt Brug for Lodder af den Art. Jeg frygter for, at det i grumme mange Tilfælde vil gaa saaledes, at Kommunerne brænde inde med denne Jord. Vi have jo i Dag haft en Sag af noget større Rækkevidde for, som aldeles siltende fik Lov til at gaa til 2den Behandling; nemlig Loven om Afsættelse af Tidspunktet for Vortsalg af Hovedgaardene Faurholm og Trollesminde. Der er jo gjort Forsøg paa at udbyde de Arealer, her er Tale om, i Parceller — jeg ved godt, at det ikke er Parceller af den Størrelse, her er Tale om — men det har vist sig umuligt at faa Bud paa disse Parceller, og det er for mig noget, der bekræfter det, jeg har hørt fra ikke saa Sider, fra kyndige Landmænds Side her i Landet, at der er i Virkeligheden ikke for Djeblikket, under de Forhold, under hvilke, bort Landbrug i Djeblikket arbejder, synderlig Brug for Jordlodder af den Størrelse, som de ærede Medlemmer foreslaa. Naturligvis, hvis de, der faa dem, fik dem givne og oven i Købet fik Hjælp til at bygge paa dem, vilde det stille sig helt anderledes, men naar de ikke faa det, naar de nogenlunde skulle forrente den virkelige Værdi af disse Jordlodder og saa oven i Købet bygge paa dem, tror jeg, at det i de fleste Tilfælde vil gaa saaledes, at der ingen Efterpørgsel bliver efter disse Lodder, men at Kommunerne faa Lov til at beholde dem. Det forekommer mig, i hvert Fald, at inden vi gøre noget saadant, maatte dette undersøges, og det maatte vel nogenlunde kunne undersøges, man maatte kunne indhente Oplysninger fra de forskellige Egne i Landet om, hvorledes det stiller sig i de

sidste Aar med de Handler, der finde Sted om den Slags Ejendomme, hvilke Bud der gøres paa dem, og hvilken Efterpørgsel der er efter dem. Viser det sig, hvad jeg indtil videre føler mig overbevist om, at der er langt mere Tilbøjelighed til at sælge fra deres Side, der sidde inde med den Slags Jordlodder, naar blot de kunne faa et afstændigt Bud derpaa, end til at købe, forekommer det mig, at det vilde være en temmelig tvivlsom Ting, om vi her gik ind paa i stor Udstrækning at lase saadanne Lodder ud paa Markedet. I hvert Fald maatte man saa ogsaa undersøge, hvilken Størrelse disse Lodder burde have, og om den Størrelse, der er foreslaaet af de ærede Medlemmer, virkelig er den Størrelse, der er mest Efterpørgsel efter og mest Brug for. Jeg tvivler derpaa. Men kan det paavises ved nærmere Undersøgelse, at der virkelig er Udfigt til, at dette kunde bidrage til at skaffe os en nogenlunde velstillet Husmandsstand her hjemme, eller at det kunde hjælpe paa det meget brændende Landarbejderspørgsmaal, saa vilde det jo stille sig helt anderledes. Mig forekommer det ganske tvivlsomt, særlig at det skulde kunne hjælpe paa Landarbejderspørgsmaalet. Jeg tror ikke, at det, at de komme til at sidde med Lodder af den Størrelse, her paatænkes, virkelig vil afhjælpe den Trang til Landarbejdere, der er her i Landet, og som har ført til, at man indfører fremmede Arbejdere. Med Henhyn til Lønningernes Størrelse skal jeg ikke udtale mig nærmere. Jeg anser det ikke for at være et væsentligt Punkt, i hvert Fald ikke paa Sagens nuværende Trin, og det forekommer mig, at meget vil jo der afhænge af de Oplysninger, der tilvejebringes om, hvad Tienderne ville indbringe, og af hele det økonomiske Overslag, som vi jo fuldstændig mangle, men som den højtærede Kultusminister jo muligvis i Løbet af den nærmeste Fremtid vil skaffe til Beje. — Der er derimod et andet Punkt, som jeg endnu ønsker at sige et Par Ord om. Den højtærede Kultusminister mente, at det vilde fra Regeringens Side, og fra det andet Tings Side bestemt blive krævet, at disse Beløb kom ind i en særlig Fond. Som bekendt har Folketinget tidligere stillet sig helt anderledes. Det har bestemt krævet, at Tienderne skulle gaa ind i Statskassen, og at det skulde slaas fast derigennem afgørende een Gang for alle, at de være Statskassens Ejendom. Det forekommer mig, at den nuværende politiske Situation nødvendig byder at se noget anderledes paa den Sag. Ligesaa afgjort som det er,